

ὁ στρατηγὸς Τσιτλέβεν ἐφαίνετο καταδικασμένος νὰ ἀπολαύῃ ἐν εἰρήνῃ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐσχάτως ὅμως ἐφάνη πάλιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀπέναντι τῆς Πλέβνας, ἐντεταλμένος νὰ προσβάλῃ τὴν Θέσιν ἣν ὁ Ὄσμαν πασσᾶς ἠδυνήθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον νὰ ὑπερασπίσῃ κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἐγκαινισθὲν ἐν Σεβαστουπόλει. Οἱ ἀντίπαλοι ἦσαν ἀντάξιοι ἀλλήλων. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ εἰς ἔδλεπε καθ' ἐκάστην τὰ μέσα αὐτοῦ αὖξοντα, ὁ ἕτερος, ἐγκαταλειφθεὶς εἰς ἑαυτὸν καὶ πάντων στερούμενος, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκύψῃ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΣΜΑΝ ΠΑΣΣΑ

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν ἴσως νὰ μάθωσι ποῖος τις τὴν μορφήν καὶ τὸ ἀνάστημα ὁ Γαζὴ Ὄσμαν πασσᾶς. Διάφοροι χαρακτηρισμοὶ καὶ περιγραφαὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἥρωος τῆς Πλέβνας ἐδημοσιεύθησαν ἐν εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς περιγραφαῖς ταύταις οὐ μικρὸν διδραμάτις μέρος ἢ φαντασία τῶν γραφόντων, ὡς ἐγένετο καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταγωγῆς. Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς δὲν εἶναι λεπτός καὶ ἀδρᾶς κράσεως, καθὼς ἔγραψαν ἐφημερίδες τινες, ὡς δὲν εἶναι καὶ Ἀμερικανὸς ἢ μετσημιτισμένος ὁ Βαζαίν. Ἰδοὺ ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ εἰκὼν ἣν χαράσσει ἐν τῇ ἐφημερίδι «Τουρκία» ὁ κ. Βίκτωρ Λορὴ, Γερμανὸς ζωγράφος, ἐσχάτως μεταβάς ἐκ Πλέβνας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ἔσχε, λέγει, τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ καὶ σπουδάσῃ τὸν Ὄσμαν πασσᾶν, καὶ τῇ 9/27 76ρίου μάλιστα ὁ ὀθωμανὸς στρατάρχης, ὅστις οὐδέποτε ἐφωτογραφήθη, τῷ ἐχορήγησε τὴν χάριν ἐπὶ τινα λεπτὰ ἵνα σταθῇ καὶ χαράξῃ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἐνῷ τὰ ῥωσσικὰ ὀβούζια ἐξεργήγουντο περὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς φαίνεται ἡλικίας 45 ἐτῶν, εἶναι δὲ ἀναστήματος μετρίου καὶ κράσεως ἀθλητικῆς· εἶναι ἄνθρωπος παχύς καὶ τύπος μυώδους δυνάμεως, αἱ γραμμαὶ αὐτοῦ εἰσὶ χαρακτηριστικαί, ὁ τράχηλος βραχύς, οἱ ὦμοι εὐρεῖς, τὸ στῆθος ἐξέχον, τὰ δὲ ἄκρα ῥωμαλᾶ· τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἦναι λεπτὰ εἶναι σύμμετρα, τὸ γένειον πλήρες καὶ ἤδη λευκανθίζον, τὸ ὄμμα κάλλιστον, μέγα, εὐρύανοικτον μετὰ μακρῶν βλεφαρίδων καὶ ἔχον τὴν κόρην μελαχρινὴν ὑπόπρασινον μετ' ἀκτίνος διαυγοῦς, τοῦθ' ὅπερ δίδει αὐτῷ βλέμμα λεόντειον, ἀλλὰ καὶ φοβερώτατον ἐν τῇ ὀργῇ. Ἡ στολὴ αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀτμημέλτης· φέρει ἐπιχιτῶνιον βραχὺ μὲ πλατέα κράσπεδα, ἐσωκάρδιον μακρὸν κατὰ τὸ εἶδος Λουδοβίκου ΙΕ', καὶ περισκελίδα εἰσδύουσαν ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων· ἐν τῷ στρατοπέδῳ οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν φέροντα τὸ ξιφὸς του, ἀλλὰ φέρει πάντοτε ἀπὸ τοῦ τραχήλου τελαμῶνα φέροντα τὴν θήκην τῶν διόπτρων του· συνήθως τὸ φέσιον φέρει κεκλιμένον πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς τρόπον ὥστε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἐκθρόσκουσι μετὰ τοῦ μετώπου καὶ τῆς ῥινὸς αὐτοῦ πάντοτε δὲ φέρει εἰς τὸ οὖς μολυβδοκόνδυλον. Εἶναι

ἥκιστα ὁμιλητικὸς· σπανίως μειδιᾷ, ἐργάζεται δὲ διαρκῶς καὶ κοιμᾶται λίαν ἀτάκτως καὶ ὀλίγον· οὐδέποτε προσεύχεται, φαίνεται ὅμως· εὐλαβὴς· οὐδεμίαν ξένην γλῶσσαν ὁμιλεῖ· ἐκτίθεται λίαν· ἐκ πρώτης ὀψεὸς φαίνεται ψυχρὸς, ἀλλ' εἶναι συμπαθητικὸς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.—ΠΑΕΙΟΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΟΝΩΝ.

Πολυαριθμοὶ ὑπάρχουσι μῦς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι ὅπως ποῖωσι πάσας τὰς κινήσεις αὐτοῦ. Ὁ βραχίων καὶ ἡ χεὶρ ἔχουσι περίπου ἀνὰ πεντήκοντα. Ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι εἰσὶ περὶ τοὺς τετρακοσίους πεντήκοντα, ἕκαστος δὲ μῦς γίνεται ἐκ πολυαριθμῶν ἰνῶν ἢ νημάτων, ἐκάστης ἰνὸς ἐχούσης ἴδιον ἔργον νὰ ἐπιτελέσῃ.

Πάντες οἱ μῦς οὗτοι ἔχουσι νεῦρα συνδεδότα αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ὁ νοῦς λέγει αὐτοῖς διὰ τῶν νεύρων τούτων τί νὰ πράξωσιν. Ἐκαστος μῦς ἔχει πλείστα μικρὰ ἄκρα νεύρων ἐσκορπισμένα πανταχόσε ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἐκ τοῦ νοῦς ἄγγελμα τὸ λέγον τῷ μύονι νὰ ἐνεργήσῃ δὲν διέρχεται ὁλόκληρον τὸν μῦν ὡς ἐν πράγματι, ἢ ἐν ἄγγελμα ἀποστέλλεται εἰς ἐν πρόσωπον. Μεταβαίνει εἰς ἐκάστην αὐτοῦ ἵνα, λέγον εἰς τὴν ἵνα ἐκείνην τί νὰ πράξῃ. Ἐκάστη ἵς τοῦ μύονος ἔχει μικρὸν νευρώδη σωλῆνα συνδεδότα αὐτὴν πρὸς τὸν ἐγκέφαλον διότι τὰ νεῦρα εἰσὶ δέσμαι σωλήνων, ἀκριβῶς ὅπως οἱ μύονες εἰσὶ δέσμαι ἰνῶν. Ἐκάστη ἵς δέχεται τὸ ἄγγελμα αὐτῆς ἐκ τοῦ νοῦς χωριστὸν ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἰνῶν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς σωλήνος, ὥστε ἐκάστη ἵς εἶναι εἰς ἐργάτης καθ' ἑαυτήν. Πόσον καλῶς οἱ ἐργάται οὗτοι συνεργοῦσι ὅταν πάντες λάβωσιν ἄγγελμα ἐκ τοῦ νοῦς διὰ τῶν τηλεγραφικῶν σωλήνων!

Συνήθως διάφοροι ἀναγκαιοῦσι μῦς πρὸς παραγωγὴν κινήσεώς τινος, ἐνίοτε δὲ πολλοὶ μῦς συνεργοῦσιν, ἐπομένως ἄγγέλματα ἀποστέλλονται εἰς πληθὺν μεγάλην ἰνῶν εἰς τοὺς πολλοὺς τούτους μῦς. Ἡ ἀνύψωσις τῆς χειρὸς γίνεται διὰ πολλῶν μυῶν. Ὁ νοῦς ἐπέμψεν ἄγγελμα εἰς πάσας τὰς ἵνας τῶν μυῶν τούτων, καὶ πάντες οὗτοι ἐτέλεσαν τὸ μέρος των ὑψοῦντες τὴν χεῖρα σας.

Θαυμαστοτέρα εἶναι ἡ κίνησις τῆς χειρὸς παιζούσης κλειδοκύμβαλον. Ὁ νοῦς τοῦ παίζοντος πόσον ἐστὶν ἐνησυχολημένος νὰ πέμπῃ ἄγγέλματα, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν πληθὺν τῶν ἰνῶν τῶν κινουσῶν τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς δακτύλους! Καὶ ἐὰν ψάλλῃ συγχρόνως ἐνῷ παίζει, ὁ νοῦς αὐτοῦ ἀποστέλλει ἄγγέλματα καὶ εἰς τοὺς μῦς τοῦ στῆθους καὶ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος. Καὶ ὅπερ θαυμαστότερον καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον καθ' ὃν ὁ νοῦς ἐξαποστέλλει τσαῦτα μηνύματα, δέχεται μηνύματα ἐκ τῶν αἰσθήσεων. Ἀγγέλματα ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἥλων τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τῆς φωνῆς διὰ τῶν νεύρων τοῦ ὠτός εἰς τὸν νοῦν. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καθ' ὅσον

πλήττουσι τὰς κλεις. Ὅπως δαυμαστὸν ὅτι πάντα τὰ ἀγγέλματα ταῦτα πηγαινούν καὶ ἔρχονται τοσοῦτον ταχέως, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ νοῦς τὰ διευθετεῖ ἀνευ συγχύσεως.

Εἶπομεν ὅτι εἰσὶ μέρη τινα πλὴν τῶν ὁσῶν κινούμενα διὰ τῶν μυῶν. Διάφορα μέρη τοῦ προσώπου κινούνται δι' αὐτῶν, ἐκ τούτου δὲ λαμβάνει τὰς διαφορὰς ἐκφράσεις. Οὕτως ὅταν εὐχαριστεῖται τις καὶ γέλῃ, οἱ μῦς ὠθοῦσι πρὸς τὰ ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος. Ἐὰν γελάσωμεν παραπολύ, τὰς ὠθοῦσι πρὸς τὰ ἄνω παραπολύ, ὥς ἐν τῷ σχήματι τοῦ ἐνταῦθα πα-

ρατιθεμένου προσώπου. Ἰδέτε πῶς τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἐρριτιδωμένον ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ διότι οἱ μῦς ὠθοῦσιν ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ στόματος τοσοῦτον ὥστε νὰ φέρωσι πρὸς τὰ ἄνω τὰς παρεῖας.

Τί νομίζετε εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ γέλωτος

καὶ μειδιάματος; Ἐν τῷ γελᾶν, αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ὠθοῦνται πρὸς τὰ ἄνω ἱκανῶς, ἀλλ' ἐν τῷ μειδιᾶν ὠθοῦνται ὀλίγον. Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἔχουσι πολὺ μέρος ἐκ τὸν γέλῳτα ἢ τὸ μειδιάμα, καὶ λέγουσι περὶ γελῶντος ὀφθαλμοῦ ἢ εὐάρεστου ὀφθαλμοῦ. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ὀρθόν. Οἱ μῦς, οἱ ὠθοῦντες ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, ποιοῦσι τὸν ὀφθαλμὸν νὰ φαίνεται εὐάρεστος καὶ γελῶν. Διότι ὁ γέλῳς καὶ τὸ μειδιάμα δύνανται νὰ γίνωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμούς· κλειστούς. Πολλάκις βλέπομεν ὥραϊον μειδιάμα ἐν τῷ προσώπῳ κοιμωμένου νηπίου, διότι εὐάρεστον ὄνειρον ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ παίζει τὰ νεῦρα τὰ ἐξικνούμενα εἰς τοὺς μειδιῶντας αὐτοῦ μῦς.

Εἰσὶ καὶ μῦς καταβιβάζοντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος, οὗτοι δὲ ποιοῦσι τὸ πρόσωπον νὰ φαίνεται πένθιμον. Ἐὰν δὲ οἱ μῦς οἱ συστέλλοντες τὰς ὀφρῦς ἐνεργήσωσι ταῦτοχρόνως τὸ πρόσωπον εἶναι καὶ τεθλιμμένον καὶ ὀργίλον, ὥς ἐνταῦθα φαίνεται. Πα-

ρατηρήσατε ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ προσώπου τούτου καὶ τοῦ γελῶντος προσώπου τοῦ ἀνωτέρω παρατεθέντος. Ἡ διαφορὰ εἶναι ἀπλῶς ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ προσώπου καὶ ἐν ταῖς ὀφρῦσιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ αἱ δύο συστολεῖς τῶν ὀφρῶν εἰσὶν εἰς κίνησιν, οὕτω δὲ καὶ οἱ καταβιβάζοντες τὰς γωνίας τοῦ προσώπου. Τέσσαρες ἐπομένως μικροὶ μῦς, ποιοῦσι τὸ πρόσωπον τοῦτο λυπηρὸν καὶ ὀργίλον.

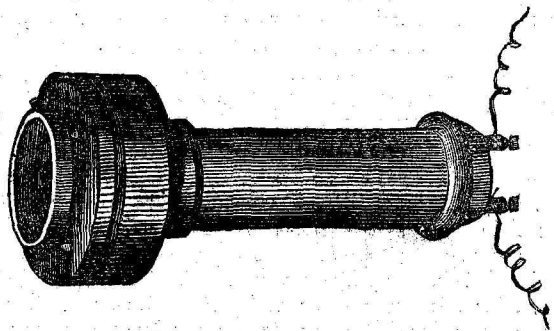
Ἀλλ' ἐν τῷ γελῶντι προσώπῳ οἱ συστολεῖς τῶν ὀφρῶν εἰσὶν ἥρεμοι, καὶ αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ἀνορθοῦνται ἀντὶ νὰ καταβιβάζωνται. Οἱ δύο μικροὶ μῦς οἱ ἀνορθοῦντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος ποιοῦσι πάντα τὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπιφαινόμενον γέλῳτα.

Εἶναι μῦς τις καλούμενος σοδαρός μῦς ὅστις ὠθεῖ πρὸς τὰ ἄνω τὸ κάτω χεῖλος. Ὅταν οἱ συστολεῖς τῶν ὀφρῶν ἐνεργήσωσι ταῦτοχρόνως, τότε τὸ πρόσωπον γίνεταί ἀτρημάτατον συμβουλευόμεν δὲ τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ ποιῶσι τοῦτο.

Τινὰ ζῶα ἔχουσι μῦς τινὰς ἐν τῷ προσώπῳ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν ἔχομεν· Ὦθοῦσι τὸ χεῖλος πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὰς γωνίας τοῦ στόματος οὕτως ὥστε νὰ δεικνύωσι τοὺς μακροὺς, σπαρακτικούς ὀδόντας. Τοῦτο βλέπετε ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῷ σκύλῳ, τὴν τίγριν κτλ. ὅταν ὀργίζωνται. Οὐδὲν ζῶον πλὴν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐν τῷ προσώπῳ εἴτε τοὺς λυπηροὺς, εἴτε τοὺς γελῶντας μῦς. Ὁ κύων π. χ. μειδιᾷ διὰ τῆς κινήσεως τῆς οὐρᾶς του, διότι δὲν ἔχει μῦς ἐπὶ τοῦ προσώπου του τοιοῦτόν τι νὰ πράξῃ.

Πόσον θαυμαστὴ εἶναι ἡ ποικιλία τῆς ἐκφράσεως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ προσώπῳ. Τοῦτο γίνεταί δι' ὀλίγων μυῶν, οἱ κυριώτεροι δὲ τούτων εἶναι οἱ φέροντες ἄνω καὶ κάτω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, καὶ οἱ συστέλλοντες τὰς ὀφρῦς.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Τὸ θαυμάσιον ὄργανον τὸ ὁποῖον περιγράφωμεν κατωτέρω, ἐλειτουργήσῃ, πρὸ τινος χρόνου, ἐνώπιον τῆς βρεττανικῆς ἐταιρίας, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῇ ἐν Πλυμούθ. Σύγκειται ἐκ δύο ἀκουστικῶν σαλπίγγων ἀκριβῶς ὁμοίων, ὅπως χρησιμεύουν ἀλληλοδιαδόχως ὡς κομιστὰί τῆς φωνῆς. Αἱ δύο αὗται σάλπιγγες εἰσὶ συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος χρησιμεύοντος εἰς τὴν διαβίβασιν τῶν ἡλεκ-

